

Door de vertegenwoordiger van de Nederlandse bevolking buiten te sluiten wordt de herdenking van het slavernijverleden een particulier feestje van eeuwig verongelijkten

Posted on 29 juni 2024 by Bart Jan Spruyt

De Nationale Herdenking Slavernijverleden is niet meer. Bij het slavernijmonument in het Oosterpark in Amsterdam wordt wel een krans neergelegd, maar niet namens het Nederlandse volk. Linkse activisten schieten in hun eigen voet.

Martin Bosma mag dus niet naar de slavernijherdenking. Na een gesprek met Linda Nooitmeer (D66), voorzitter van het 'Nationaal Instituut Slavernijverleden en Erfenis' (NiNsee), besloot deze dame de uitnodiging in te trekken. Zij eiste 'reflectie' en excuses van Bosma, wat deze weigerde.

Niet meer dan 'treurnis'

Het oude kabinet besloot deze schaamtevolle vertoning verder te politiseren door maar liefst tien bewindslieden, waaronder de premier en de drie vicepremiers, naar het Oosterpark af te vaardigen. Gniffelend laten zij zich nog eenmaal van hun meest deugdzame kant zien.

Het gebeurt een week nadat dit kabinet een samenwerkingsovereenkomst tekende met Qatar, waar de moderne slavernij nog altijd welig tiert. De Tweede Kamer kwam deze week niet verder dan het uitspreken van 'treurnis' over de hele gang van zaken.

Het is de afgelopen maanden veel gegaan over 'rechtstatelijkheid'. Maar nu even niet. Bosma is voorzitter van de Tweede Kamer, het hoogste orgaan van het land, en als onafhankelijke vertegenwoordiger van dit instituut representeert hij de Nederlandse bevolking die de samenstelling van dit instituut bij de laatste Kamerverkiezingen heeft bepaald. De krans die hij bij het slavernijmonument zou hebben neergelegd, legde hij daar niet neer namens zichzelf, niet namens de PVV, maar namens de volksvertegenwoordiging, namens ons. 'Dat moet je niet politiek maken', zei de Amsterdamse burgemeester Halsema op een helder moment.

Zo'n moment van herdenking is meer dan op zijn plaats. Het is goed de schandvlek van de slavernij als een inktzwarte bladzijde uit ons eigen verleden onder ogen te zien. We herdenken op 1 juli de afschaffing van de slavernij. We herdenken dus dat we na een lange periode van agitatie en protest (in Nederland vooral ook gedragen door de christelijke vrienden van het Reveil) de wantoestand van de slavernij hebben overwonnen en afgeschaft. Dat is de kracht van onze cultuur. De norm van goed en kwaad ligt buiten ons en is een voortdurende bron van correctie.

Politiek misbruik

Waar Bosma, en anderen, zich de afgelopen jaren tegen hebben gekeerd is dat de morele druk en manipulatie door linkse activisten zozeer werd opgevoerd dat die ons zou verleiden tot een weg-met-ons-mentaliteit. Dat het gedram van het slachtofferschap politiek werd misbruikt. Rutte heeft op 19 december 2022 namens de Nederlandse Staat excuses aangeboden – vanwege de medeverantwoordelijkheid van de staat voor deze misstand. Die waren afdoende.

Het kan niet zo zijn dat iedereen op de knieën moet, alsof mensen die zich nergens schuldig aan hebben gemaakt excuses zouden moeten aanbieden aan mensen die zelf nergens slachtoffer van zijn.

Mevrouw Nooitmeer *and her ilk* in Amsterdam Zuidoost hebben een nationaal moment, waarop de gruwel van de slavernij en de overwinning op die gruwel door alle Nederlanders wordt herdacht, geschaakt voor een activistische agenda. Daarmee reduceren zij dat moment tot een intolerant, particulier, etnisch en politiek getinte bijeenkomst.

Het is de intolerantie van gnostisch denkende mensen, die alleen het absolute kwaad en het absoluut goede kennen, en niet weten te onderscheiden tussen persoon en ambt, en de kritische kanttekeningen van die persoon bij een drammerige agenda willen zien als een bewijs van een gebrek aan deugdzaamheid. Met die intolerantie maken zij de uiteindelijke doelstelling van het herdenken onmogelijk: de doelstelling van een open debat over het verleden en de doorwerking daarvan.

Op een nationale herdenking wordt de representant van de Nederlandse volksvertegenwoordiging buitengesloten, en daarmee wordt een gezamenlijk herdenken (wat de bedoeling is) een particulier feestje van eeuwig verongelijkten. Een evenement dat de politieke tegenstellingen zou moeten overstijgen omdat we met z'n allen het verleden onder ogen willen zien, is politiek gemaakt en wel zo dat een weg terug bijna ondenkbaar is omdat die altijd met gezichtsverlies gepaard zal gaan. Wat Ketikoti wil bereiken is nu onmogelijk gemaakt.

Opzichtig politiek spelletje

Mevrouw Nooitmeer en de haren hebben ons land dus de slechtst denkbare dienst bewezen, en een gelegenheid die de weg naar openheid en dialoog zou moeten openen, hermetisch afgesloten. De correctheid en de hypocrisie winnen het van nuchtere eerlijkheid.

Dit alles schrijnt te meer omdat sommigen deze gebeurtenis nu zelfs willen aangrijpen om Bosma voorgoed te diskwalificeren als voorzitter van de Tweede Kamer. Eerst wordt de anti-rechtstatelijke stap gezet om de uitnodiging in te trekken. Daarna wordt geconcludeerd dat zijn gezag blijvend is aangetast. En vervolgens dat hij dus eigenlijk niet te handhaven is in zijn huidige positie. Een

evenement dat ons boven onszelf zou moeten doen uitstijgen, wordt misbruikt voor een al te opzichtig politiek spelletje. Het is links op zijn allersmalst.

Bart Jan Spruyt *is historicus en journalist. Zijn columns over politiek en samenleving verschijnen iedere zaterdag in Wynia's Week.*

Wynia's Week *verschijnt altijd, twee keer per week.* **Het zijn de donateurs die dat mogelijk maken.** *Nog geen donateur? Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*